

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Vigesima-Prima. De custodia humilitatis, & consideratione propriæ
fragilitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

idoneus non es ad prædicandum.

5. Valdè bonum opus est scribere libros, quos amat Iesus, in quibus ipse agnoscitur, legitur, & prædicatur. Nec dubium, quin ab ipso amaberis, & copiosè remuneraberis; si diligenter ad honorem Dei & utilitatem proximorum, libros ecclesiasticos scripseris. Si mercedem suam non perdet, qui calicem aquæ frigidæ sitienti porrigit; quantam mercedem recipiet, qui animæ perpetuæ victuræ salutaris sapientiæ aquam scribendo ministrat? Quot enim literas debite formas, tot Deo hostias laudis offers. Meritorium est ergo & deuotum scribendis libris operam dare, & eos in magna reuerentia ac diligenti custodia seruare; quibus diuinum officium quotidie celebratur, & multiplex eruditio inde seminatur.

Matth. 10.

6. Sunt namque libri sacri arma clericorum, ornamenta Ecclesiarum, diuitiæ & thesauri doctorum, tubæ sacerdotum, solatiâ religiosorum, epulæ deuotorum, testamenta sanctorum, luminaria fidelium, seminaria virtutum, organa Spiritus sancti. Scribere ergo libros, opus Deo acceptabile, legere utile, docere commendabile, prædicare salubre. Quis autem legeret vel prædicaret, nisi sanctorum scripta nosset; & nisi scriptor prius scripsisset? Benedicta ergo manus scribentis, & benedicti digiti in tali opere occupati. Exemplo suo te docet Iesus digito scribens in terra, quatenus & tu libenter scribas Dei verba; quæ dum alius legit, alius etiam prædicat, præmium maximum de multiplici fructu laborum manuum tuarum consequeris: præstante Domino nostro Iesu Christo, omnium bonorum remuneratore; apud quem omnes capilli capitis numerati sunt, & singulæ literæ scriptæ non poterunt deperire. Eia feliciter, Amen.

VIGESIMA-PRIMA.

De custodia humilitatis, & consideratione propria fragilitatis.

1. *C*um feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite: *Serui inutiles sumus.* Præsens Domini Iesu sermo multum nos informat ad humilitatis custodiam, & ad exclusionem omnis vanæ gloriæ & tumoris. Præcipuè admonet altitudinis cupidos, vt propriæ fragilitatis & negligentia sint memores, nec de operibus suis, licet humano iudicio bene gestis, se extollant: sed Dei iudicium supra se metuentes, misericordiam ipsius humiliter potius deprecantur, quàm de suis meritis præsumant. Ita namque sanctus & humilis Dauid, pauidus ad Deum clamat: *Non intres in iudicium tuum, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiuens.* Ecce, quam

Luca 17.

Psal. 142.

quam viliter tibi sentiendum est de teipso; quam grauiter expa-
nescendum tibi supernum iudicium, qui longè distas à sanctitate
David magni regis & prophetæ. Neque tu rex, neque propheta,
neque sanctus, neque electus secundùm cor Dei, sicut & ille, me-
ruisti aliquando appellari. Impleuit tamen ipse sermonem Do-
mini, inutilem seruum se confitendo; etiam culicem, canem, ac
vermem se nominando, nil elatum post mirifica gesta de seipso
sentiendo.

Lucæ 17.

2. Reduc ad memoriam mala præterita, vitia præsentia, peri-
cula futura: & nequaquam elatè senties, sed magis timebis & vi-
lem atque inutilem te pronuntiabis. Non indiget Deus seruitio
& inutilem seruum cognoueris. *Cum feceritis, inquit, omnia quæ
præcepta sunt vobis, dicite: Serui inutiles sumus.* Si hoc dicere debes
omnibus mandatis expletis, nec ius habes in aliquo gloriandi,
quàm viliter & indignè sentiendum est tibi, cum in tam multis
quotidie deficis & delinquis, & penè nihil ad perfectum ducis?
Quando potuisti per vnã diem vel horam ita probè & custodi-
te coram Deo & hominibus conuersari, vt nihil eorum negliges-
res, quæ te facere oportuit & sicut decuit? Tanta est infirmitas
humana, vt contagione non careant, etiam quæ humano iudicio
tamquam iusta laudantur. Depone ergo omnem vanam compla-
centiam & arrogantiam, atque propriæ inutilitatis attende mul-
titudinem.

Psal. 118.

Ibidem.

3. Discute cogitationum tuarum prauitatem & instabilitatem
& inuenies te non solum inutilem ad bona, sed multis malis ob-
noxium dignumque contumelijs & pœnis. Hoc autem vnicum
est remedium & solatium contribulati spiritus, vt pro tam in-
numeris negligentijs & maculis peccatorum, in veritate se quilibet
humiliet: atque omnibus inferiorè se reputet & ineptum: num-
mo confessionis & scuto bonæ voluntatis, peccata præterita &
negligentias quotidianas sollicitè redimendo, ac deuotis oratio-
nibus frequenter insistendo. Igitur contra irruentia vitia viriliter
te oppone: quia tanto quisque in virtutibus proficit, quanto
acrius sua vitia odit ac vincit. Et licet sapius tentaris & cadis, ta-
men iterum debes niti resurgere, & bonum propositum cum ma-
iore cautela arripere, & cum Propheta dicere: *Iuravi & statui cu-
stodire iudicia iustitiæ tuæ.* Quotiescumque ergo ab incepto propo-
sito deficis, & vires perficiendi non habes, nequaquam desperes,
nec te deicias: sed in Domino confidendo, cum omni humilita-
te & instantia magna clama, & ora: *Adiuua me, & saluus ero, &
meditabor in iustificationibus tuis semper.*